

Autor: Ewa Kopsik

Język oryginalny: polski

Kategoria: Literatura piękna

Gatunek: literatura współczesna polska

Forma: powieść

Książce patronuje Portal Pisarski.

Ewa Kopsik, autorka książki „Uciec przed cieniem” jest absolwentką Uniwersytetu Wrocławskiego, na którym ukończyła filologię polską ze specjalnością - językoznawstwo. Od dwudziestu lat mieszka i pracuje w Wiedniu.

Pisze krótkie formy prozatorskie. Niektóre z nich zostały nagrodzone w konkursach literackich. Zadebiutowała w 2008 roku opowiadaniem „Słowo”, opublikowanym w czasopiśmie literackim „Akcent”. Jej teksty ukazały się również w czasopiśmie kulturalnym „Szafa”, a także w Zeszytach Naukowo- Literackich WTN „Aspiracje”.

Zanim zacząłem lekturę, moją uwagę przykuła ciekawa okładka. Statystyczny czytelnik bardzo często sięga po książkę, kierując się jej wyglądem. W tym przypadku nie czeka go na szczęście rozczarowanie, ponieważ atrakcyjnej szacie graficznej odpowiada równie dobra treść.

Książka „Uciec przed cieniem” przenosi nas do okresu siermiężnego PRL-u, ciemnych i brudnych zaułków wiedeńskiego środowiska emigracyjnego, a w końcu do Jagniątkowa, małej, nietkniętej przez czas wioski, której, jak się wydaje, niestraszne były rządy komunistów czy radykalna transformacja ustrojowa.

Bohaterką powieści jest młoda kobieta, wciąż dająca sobie kolejne szanse, mimo trwania w sztucznym związku. Bywa zagubiona i niestabilna emocjonalnie. Nie może się odnaleźć w środowisku wiedeńskich artystów. W miarę czytania rzeczywistość schodzi jednak na drugi plan, a my udajemy się w podróż. W wędrówkę po ludzkim mózgu.

Ewa Kopsik pokazuje schematy i archetypy, nieustannie wpływające na nasze życie. Brutalnie obnaża słabość człowieka. Udowadnia, że tak naprawdę nie umiemy korzystać z wolności.

W książce pojawia się trafnie opisany model funkcjonowania jungowskiego Cienia. Stłumione „ja” przybiera z czasem kształt poważnego kompleksu emocjonalnego, przejmuje kontrolę nad wszystkim i zaczyna dominować. „Uciekając przed cieniem”, można spokojnie potraktować jako studium filozoficzno – psychologiczne. Jest to badanie szczegółowe i obszerne.

Zbyt pobieżna lektura książki może skłonić do refleksji, że w obecnych czasach ludzkość jest w lepszej kondycji umysłowej niż np. dwadzieścia lat temu, (przecież są leki, psychologowie, względny dobrobyt) niestety wracamy do punktu wyjścia. W dobie rozwoju cywilizacyjnego myśl człowieka nie nadąża za postępem i stopniową alienacją jednostki. Nadal tkwi w powijakach podświadomych lęków i słabości. Z tą różnicą, że jest o wiele ładniej zapakowana.

Autorka, skupiła się przede wszystkim na wnikliwej analizie ludzkiej psychiki. Mnogość retrospekcji, onirycznych czy wręcz paranoicznych wyobrażeń, może przestraszyć mało wymagającego czytelnika.

„Uciec przed cieniem” to książka niełatwa w odbiorze, niektórym może wydać się wręcz destruktywna. Myślę jednak, że warto po nią sięgnąć, a jednocześnie zanurzyć się w głębi tego dzieła. Warto bowiem poznać samego siebie i zadać pytanie: Czy można uciec przed własnym cieniem?

Kopiowanie tekstów, obrazów i wszelkiej twórczości użytkowników portalu bez ich zgody jest stanowczo zabronione. (Ustawa o prawie autorskim i prawach pokrewnych, Dz.U. 1994 nr 24 poz. 83 z dnia 4 lutego 1994r.).

Wiktor Orzeł, dodano 14.11.2010 18:45

Dokument został wygenerowany przez www.portal-pisarski.pl.